

Van-e élet a születés után?

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy "kis hívő", a másik egy "kis szkeptikus". A szkeptikus azt kérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?

- Hát persze - mondja a kis hívő. – Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!

- Hülyeség! - mondja a szkeptikus. - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom - mondja a kis hívő -, de biztosan sokkal világosabb, mint itt bent! Lehet, hogy a szánkkal fogunk enni és a lábunkkal fogunk menni!

- Ez nonszensz, lehetetlen! - mondja a szkeptikus. – Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkcal!? Micsoda hülyeség! Ez egy furcsa ötlet, hogyan is működhetne? Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen a zsinór már így is túl rövid!

- Hát persze, hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni - mondja a kis hívő.

- Soha sem fog működni! - véli a kis szkeptikus. – Még soha senki nem tért vissza a születés után! A születés után vége az egésznek! A születés nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet - mondja a kis hívő -, de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és ő nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya? Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis szkeptikus.

- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezzünk, nélküle nem létezhetnénk! - válaszolja a kis hívő.

Mire a kis szkeptikus: - Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis hívő elgondolkozik egy pillanatra. Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel vagy érezheted, amikor megsimogatja világunkat! - mondja aztán halkán. - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!